

«МИКОЛАЇВВОДОКАНАЛ»:

Сергій Кулажкін:
**«Працюємо
для людей
і заради людей»**

15 травня цього року міське комунальне підприємство «Миколаївводоканал» очолив Сергій КУЛАЖКІН – людина, яка має великий досвід успішної діяльності як в органах виконавчої влади і місцевого самоврядування, так і у виробничій сфері.

При зустрічі Сергій Вікторович одразу попередив: він, мовляв, на «Водоканалі» – людина нова, тільки-но робить перші кроки, відтак директор запропонував зробити акцент на тих працівниках, котрі впродовж багатьох років – і навіть декількох поколінь – кують трудову славу «Миколаївводоканалу», безперервно забезпечуючи мешканців півмілйонного міста життєво необхідною аквою. Охоче виконуємо це прохання, і все ж вступне слово – керівнику.

– Маю честь працювати в цьому дружному та високопрофесійному колективі, – взяв слово Сергій Вікторович. – «Миколаївводоканал» – це підприємство з глибокими та добрими традиціями, котрі з плином часу лише зміцнюються. Тож за це хотів би одразу подякувати і всім нинішнім та колишнім працівникам підприємства, а також минулому керівництву.

Кількість наших абонентів становить 173 тисячі осіб серед населення та 5,4 тисячі юридичних осіб. Щодо нашої фінансово-економічної ситуації, то вона непроста. Лише за один місяць індексація заробітної плати становить 15,7 відсотка.

Врахуйте також значне подорожчання пально-мастильних матеріалів, техніки, запчастин, інших витратних матеріалів, без наявності яких діяльність складного механізму під назвою «Миколаївводоканал» була б неможливою. І це не лише водопостачання, а й водовідведення, котре також повсякчас вимагає значних зусиль.

На щастя, ми постійно відчуваємо увагу і турботу про наше підприємство з боку депутатів Миколаївської міської ради та особисто міського голови Юрія Гранатурова. Напевно, не було ще такого дня, щоб Юрій Ісайович не зателефонував мені та не поцікавився поточною ситуацією на «Водоканалі». І не лише цікавиться, а й усіляко підтримує комунальне підприємство, допомагаючи вирішувати безліч нагальних питань. Мені дуже імponує життєве та професійне кредо Юрія Гранатурова: до кожного громадянина, кожного городянина ставитися так, як до самого себе.

Плідно співпрацюємо і з Департаментом житлово-комунального господарства міської ради в особі заступника керівника Департаменту Андрія Миколайовича Палька. Партнерськими є наші відносини й з іншими комунальними підприємствами обласного центру.

Щодо перспектив, то наразі працюємо над втіленням інвестиційного проекту по технічному переозброєнню нашого підприємства. Словом, не стоїмо на місці та наполегливо шукаємо шляхи покращення стану нашого підприємства, аби надавати споживачам якісні послуги.

Але головне наше надбання – це люди. Інколи, навіть незважаючи на час доби, свята чи вихідні, вони сумлінно виконують свій обов'язок – утримують у належному стані техніку та комунікації, обслуговують складні технологічні процеси. А тільки уявіть собі: 35 градусів лише в тіні, а яка температура та випаровування в тому колодязі, в який доводиться лізти! Але наші працівники, попри все, своєчасно усувають усі несправності.

За це ще раз хочу висловити щире подяку всім трударям та колишньому керівництву «Миколаївводоканалу», котрі і за важких часів зуміли зберегти це унікальне підприємство та надати йому другого дихання.

Вода – це основа життя, про це знають усі. Ми щодня користуємось аквою, тож вода, що тече з кранів домівок миколаївців, здається нам як даність. Але над тим, щоб ми були постійно – і вдень, і вночі забезпечені життєдайною вологою, також цілодобово працює великий та високопрофесійний колектив МКП «Миколаївводоканал». Що являє собою нині це підприємство, як працівники продовжують славний літопис «Водоканалу» – про це, і не тільки, піде мова в цій публікації.

Реве та... дарує акву Дніпр широкий

Отже, саме 1263 працівники міського комунального підприємства «Миколаївводоканал» дбають про те, аби забезпечити питною водою мешканців півмілйонного обласного центру, а також промислові підприємства Миколаєва. У структурі «Водоканалу» – насосні станції водопроводу і каналізації, гараж, абонентський відділ, очисні споруди водопроводу, управлінська ланка, Галицинівські очисні споруди, цех водоводу «Дніпро – Миколаїв», водопровідна та каналізаційні мережі, Варварівські очисні споруди, ремонтно-механічні майстерні та інші підрозділи.

Попри свою назву, підприємство «Миколаївводоканал» здійснює свою виробничу діяльність не лише в нашому обласному центрі та області, а й у сусідній Херсонщині. Саме поблизу села Микільське Білозерського району Херсонської області здійснюється забір дніпровської води, котра зрештою потрапляє до кранів миколаївців. А відстань від цієї точки й до Миколаєва становить, ні багато ні мало, аж 73 кілометри! На майданчиках станцій нульового та першого підйомів здійснюється часткове очищення води та знезараження шляхом хлорування, а потім аква по двох «нитках» водоводу Дніпро – Миколаїв доставляється до міста на берегах Південного Бугу та Інгулу. За це чималеньке господарство відповідають 86 працівників на чолі з начальником водоводу Олександром Григоровичем Горішним та головою цехового комітету Олександром Григоренком.

Другий етап – остаточне очищення дніпровської води на очисних спорудах по вулиці Янтарній, що в Корабельному районі міста Миколаєва. Саме тут річку акву доводять до державних санітарних стандартів питної води Сан-ПіН. Спочатку фактично у технічну воду, що сюди надходить, за потреби додають коагулянти, відстоюють її у кількох великих резервуарах, потім фільтрують та хлорують. Цю ділянку роботи, де працює близько 120 чоловік, очолює Віктор Анатолійович Ав-

тухов, а про достойні умови праці та дозвілля дбає голова цехового профспілкового комітету Ольга Жосан.

Ще 8-10 років тому звідси в усі райони міста щодоби відпускалося до 250 тисяч кубічних метрів питної води. Нині, у зв'язку із занепадом ряду промислових підприємств та масовим встановленням лічильників води населенням, ця цифра зменшилася практично вдвічі – до 130 тисяч куб. м на добу. Поступово, наскільки дозволяють фінанси, очисні споруди зазнають ремонту та реконструкції, зокрема металеві труби замінюються на поліетиленові. Серед найближчих перспектив – утілення в життя інвестиційного проекту по автоматизації насосної станції, з тим, аби деякі мікрорайони Корабельного району влітку не потерпали від нестачі питної води.

Якість води – понад усе

Якість акви на всіх етапах її «видобутку» і транспортування цілодобово контролює лабораторія питної води МКП «Миколаївводоканал». Тут працюють винятково одні жінки! Під про-

У лабораторії: Тетяна Голокост, Оксана Любарець і Світлана Шпак за роботою.

водом начальниці лабораторії Валентини Андреевої сумлінно трудяться 22 працівниці, котрі здійснюють хімічний, фізико-хімічний, бактеріологічний, радіологічний і технологічний аналіз води. «Раніше, – розповідає Валентина Іванівна, – вода

Ремонт каналізаційного колектора на вул. Космонавтів.

до будинків миколаївців доставлялася не лише безпосередньо по водоводу Дніпро – Миколаїв, а й із Жовтневого водосховища. Але оскільки ось уже шість років сховище акви «заморожено», то городяни отримують воду одразу з Дніпра, і її якість при цьому є набагато вищою. Серед ветеранів лабораторії – бактеріолог Любов Володимирівна Зубенко, інженер Галина Василівна Свідницька, лаборант Світлана Форуківна Шпак. Лише уявіть собі: Світлана Форуківна беззмінно працює на рідному для себе підприємстві вже 50 років!

До речі, лабораторія питної води не лише оснащена сучасним обладнанням, яке постійно оновлюється, а й протягом останніх двох років зазнала євроремонту. Для зручності працівників – електрична плита, холодильник, духовка, є й духова кабінка із

2,15 кілометра новеньких труб із сучасного матеріалу. Але, знову ж таки, зважаючи на брак обігових коштів, цей процес іде не настільки швидко, як хочеться. Тож і тут уся надія покладається на залучення інвестицій. Очолує це клопітне та розгалужене господарство жінка – Лариса Семенівна Танцюра.

А за стан комунікацій у межах адміністративних одиниць обласного центру відповідають начальники районів: Центрального – Надія Миколаївна Ващенко, вона ж керує цеховим комітетом; Заводського – Олександр Сергійович Гладченко, який тривалий час працював начальником водопровідної мережі; Ленінського – Ігор Борисович Алексеєнко; Корабельного – Сергій Миколайович Малиновський.

Під проводом Лариси Танцюри

Начальник водопровідної мережі Лариса Танцюра може розповідати про свою роботу годинами... У підпорядкуванні цієї чарівної та енергійної жінки – 80 працівників, здебільшого чоловіків. Але свою «маму» вони люблять і завжди дослухаються до її порад, не кажучи вже про сумлінне виконання виробничих завдань. Лариса Семенівна також з неабияким пієтетом говорить про кожного зі своїх підлеглих:

– Люди у нас трудяться багато років. Умови праці у нас непрості – від 25 градусів морозу взимку до +40° у літній період. Але якщо новачок прийшов у наш підрозділ – то затримуватися надовго. Безсумнівно, наші співробітники – люди працюючі, талановиті, надійні. Робота у водопровідній мережі вимагає не лише досвіду, а й хорошої пам'яті та винахідливості, бо треба у найкоротші терміни знайти причину поломки та визначити механізм її усунення.

Сама Лариса Танцюра беззмінно працює у водопровідній мережі ось уже 31 рік. Попри те, що чи не кожного дня трапляються нестандартні, складні ситуації, жінка буквально закохана в свою роботу. Користуючись нагодою, Лариса Семенівна попросила через газету подякувати керівництву підприємства та профспілці за увагу до людини праці, створення достойних побутових умов для відпочинку. Начальник водопровідної мережі також висловила теплі слова подяки на адресу всіх своїх підлеглих. Це, зокрема, представники «слюсарського цеху» Олександр Блин та Максим Милоков із Заводського району, Валентин Шандорчук і Олександр Зеленков – із Центрального, водовідчики Олександр Костогриз

Начальник очисних споруд Віктор Автухов, оператор фільтрів Ольга Вільхова, інженер Володимир Нестерчук.